

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.314/2013/22. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év május hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. május 28. napján kelt 42.(II)B.1033/2011/35. számú ítéletét a rendőr főtörzsőrmester I.r., a II.r., a III.r., a rendőr zászlós IV.r., és az V. r. vádlott tekintetében **megváltoztatja**.

A rendőr főtörzsőrmester I.r. vádlott cselekményét hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.294.§ (1) és (3) bekezdés aa./ pont) minősíti.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A II.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt vesztegetés büntettének (1978. évi IV. törvény 253.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. tétel) nevezi meg.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) évre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti. Megállapítja, hogy pártfogó felügyelet alatt áll.

A III.r. vádlott cselekményét 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk.305.§ a./ pont) minősíti.

A IV.r. vádlott cselekményeit 2 rb. hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.294.§ (1) és (3) bekezdés aa./ pont és a Btk.294.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés ac./ pont) minősíti.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

Az V.r. vádlott cselekményét hivatali vesztegetés büntettének (Btk.293.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés 3. fordulat) minősíti.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 8 (nyolc) hónapra, szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 1 (egy) évre enyhíti. A pénzmellékbüntetés kiszabására, annak meg nem fizetése esetére, átváltoztatására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vagyonelkobzás megfizetésére vonatkozó tájékoztatást mellőzi.

A rendőr főtörzsőrmester I.r., a III.r., a rendőr zászlós IV.r. és az V.r. vádlottak a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésből - annak esetleges végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

A rendőr főtörzsőrmester I.r. vádlott lakcíme pontosításra került.

A II.r. vádlott lakcíme megszűnt, tartózkodási helye lett feltüntetve.

A III.r. vádlott lakcíme megszűnt, tartózkodási helye lett feltüntetve.

A r. zászlós IV.r. vádlott tartózkodási helye és vezetői engedélyének száma pontosításra került.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 78.140,- (hetvennyolcezer-egyszáznegyven) Ft bűnügyi költségből a III.r. vádlott 25.100,- (huszonötezer-egyszáz) Ft-ot köteles az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 53.040,- (ötvenháromezer-negyven) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. május hó 28. napján kihirdetett 42.II.B.1033/2011/35. számú ítéletével a r. főtörzsőrmester I.r. vádlottat bűnösnek

mondta ki hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat 1. tétel), ezért 2 év börtönbüntetésre 2 év közügyektől eltiltásra, valamint 20.000.- Ft vagyonekobzásra ítélte.

A II.r. vádlott bűnösségét kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) bekezdés (2) bekezdés 1. tétel) állapította meg, ezért mint visszaesőt 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk.225.§), ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A r. zászlós IV.r. vádlott bűnösségét hivatalos személy által hivatali helyzettel visszaélve elkövetett vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat 3. tétel) és bűnsegédként hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat 1. tétel) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 20.000.- Ft vagyonekobzásra ítélte.

Az V.r. vádlott bűnösségét hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) bekezdés (2) bekezdés 3. tétel) állapította meg, ezért 1 év börtönbüntetésre valamint 100.000.- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, úgy rendelkezett, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000.- Ft-onként 1 napi, összesen 20 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az ítélet ellen az ügyész a III.r. vádlott tekintetében téves minősítés miatt jelentett be fellebbezést.

Az I.r. vádlott és védője felmentésért és enyhítésért, a II. és a III.r. vádlottak valamint védőik a tényállás téves megállapítása, téves minősítés miatt, és felmentés érdekében, a IV. és az V.r. vádlottak és védőik felmentésért illetve enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.661/2013/1. számú átiratával az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. A III.r. vádlott tekintetében az ítélet súlyosítását, pénzmellékbüntetés kiszabását tartotta indokoltnak, míg a védelmi fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. Ennek során az ügy eldöntése szempontjából szükséges és lehetséges bizonyítékokat beszerezte, a tárgyalás anyagává tette, majd iratszerűen rögzítette. Kellő indokát adta annak, hogy a vádlotti nyilatkozatokkal szemben mely bizonyítékot és miért vett figyelembe a tényállás, illetve a bűnösség megállapításánál. Tényből tényre is helyes következtetést vont, megalapozott

tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Kellő magyarázattal szolgált a tekintetben is, hogy a III.r. vádlottal szemben az ügyész által a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntette helyett miért minősítette a cselekményt 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének. A bíróság e vádlott tekintetében is a tényállás megállapításánál döntően az ügyben beszerzett és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.Tbn.0036/2/2010. Tük. számú 2010. április 21. napján kelt végzésében megjelölt bizonyítási eszközként felhasználható hangfelvételek írott anyagaira támaszkodott. Ezen telefon lehallgatások alapján lejegyzett beszélgetések tartalmából helyesen állapította meg, hogy kétséget kizáróan nem bizonyítható a III.r. vádlott terhére, hogy tudott volna arról, hogy az I.r. vádlott a IV.r. vádlott közreműködésével a II.r. vádlottól a kötelességének megszegéséért pénzt fog kapni.

Az ügyészi álláspont szerint a bíróság a megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és törvényesen minősítette valamennyi cselekményt. A büntetések nemének és mértékének meghatározásakor figyelemmel volt a vádlottak által elkövetett bűncselekmény(ek) tárgyi súlyára, a bűnösség fokára, valamint a bűnösségi körülményekre. A III.r. vádlott tekintetében az ügyész nem tett indítvány a Btk.64.§ (1) bekezdés b./ pont szerinti pénzmellékbüntetés kiszabára, holott ennek törvényi előfeltételei fenn álltak.

Nyilvános ülés kitűzését tartotta indokoltnak, bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdés alapján annyiban változtassa meg, hogy a III.r. vádlottal szemben pénzmellékbüntetést is szabjon ki, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A IV.r. vádlott meghatalmazott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a felmentés iránti kérelmét elsősorban arra alapozta, hogy a titkos információgyűjtés keretében beszerzett adatok bizonyítékként való felhasználása nem felelt meg a Be. vonatkozó rendelkezéseinek. A hangfelvételek írott anyaga, az azokat tartalmazó CD lemezek, mint tiltott módon beszerzett bizonyítékok nem használhatóak fel, azokat a bizonyítékok sorából ki kell rekeszteni. Az eljárás adataiból nem tűnik ki, hogy mi alapján történt a mobiltelefonon továbbított közlések tartalmának megismerése és technikai eszközzel történő rögzítésére vonatkozó engedély kiadása. A IV.r. vádlottat 2010. július hó 15. napján nyilvánították gyanúsítottá, nem derült ki, miért volt gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, márpedig a Be.202.§ (1) bekezdése ezen feltételeket támasztja a bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzés engedélyezéséhez. A Be.202.§ (6) bekezdése kimondja, hogy titkos adatszerzésnek a Be.201.§-ában és az (1)-(5) bekezdésben meghatározott esetekben is csak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy más módon a bizonyítékok beszerzése kilátástalan vagy aránytalanul nagy nehézséggel járna, és a titkos adatszerzéssel a bizonyíték beszerzése valószínűsíthető. Jelen esetben ezen feltétel sem teljesült, mert egy büntetlen előéletű személlyel szemben

alkalmazták a kivételes eszközt, holott hagyományos nyomozati módszerekkel is felderíthető lett volna a bűncselekmény.

A Be.206/A.§ (1) bekezdés b./ pontjában megfogalmazott követelmény is sérült, miszerint a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információ gyűjtés eredménye akkor használható fel, ha a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett. Ezen feltétel sem teljesült, mert a kívánt információt a nyomozó hatóság 2009. november hó 10, illetve 14. napjain megszerezte, a feljelentést az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatára ennek ellenére 2009. december hó 2. napján tette meg, mely nem felel meg a haladéktalanság követelményének. Az információ megszerzése és a feljelentés megtétele között 3 hét telt el az egyszerű tényállású ügyben, érthetetlen a 3 hetes várakozás a feljelentés megtételével.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú eljárásban eljáró tanács elnökének tárgyalás vezetése, a vádlottakhoz való hozzáállása nem volt megfelelő, elfogultság gyanúját vetette fel, magatartása folytán sérültek a tisztességes eljáráshoz való vádlotti jogok. A helyenként gúnyos, lekezelő hang már előre vetítette a bűnösség megállapítását. Idézte a tárgyalási jegyzőkönyvekből azon fordulatokat, amelyek állítását megalapozzák. Figyelemmel arra, hogy a tanács elnöke nem volt képes az ügy objektív elbírálására, ezért a tényállás sem lehet megalapozott, mely a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, ezért elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, a bíróság másik tanácsának kijelölését kérte.

Az ügyben egyik vádlott sem ismerte el a terhére rótt bűncselekményt, a lehallgatások anyaga pedig bizonyítékként nem használható fel, a tényállás megalapozatlanná vált, mely alapján a IV.r. vádlott felmentését kérte másodlagosan.

Álláspontja szerint a 4 év végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kirívóan súlyos, méltányosnak, nevelő jellegűnek - ahogy azt az elsőfokú bíróság ítélete tartalmazza - nem, inkább megtorlónak nevezhető. Figyelemmel arra, hogy kétszer 20.000.- Ft vesztegetési pénzről volt szó, a cselekmények súlya nem arányos a kiszabott 4 év végrehajtandó szabadságvesztés mértékével. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a 15 éves kifogástalan rendőri múltat, melynek során a vádlott 5-6 alkalommal dicséretben is részesült, a büntetlen előéletet, valamint a 4 és fél éves idő múlást. Súlyosító körülményként nem értékelhető a közélet tisztaság elleni bűncselekmények országos elszaporodottsága, sem a kezdeményező szerep, ezek mellőzésére tett indítványt, melynek figyelembevételével harmadlagosan a büntetés jelentős enyhítését, az enyhített szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

A III.r. vádlott előadta, hogy az elsőfokú tárgyalás egy boszorkányüldözéssel volt egyenértékű, a bíró tiszteletlenül viselkedett, meg nem engedett szavakkal illette a terhelteket.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében a IV.r. vádlott védője írásbeli beadványában foglaltakhoz csatlakozva a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok felhasználásának mellőzését kérte, mely nélkül I.r. vádlott bűnössége nem állapítható meg. Vagylagosan hatályon kívül helyezésre, az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezésére, illetve enyhítésre tett indítványt, mert az elsőfokú bíróság nem megfelelő súllyal értékelte I.r. vádlott 15 éves kifogástalan rendőri munkáját, az időmúlás súlyát. Az ítélet megtorló jellegű, mert egy büntetlen előéletű vádlott 20.000.- forintba elkövetett cselekményét kell értékelni. Felfüggesztett börtönbüntetést tartott arányosnak a tett súlyával.

A II.r. és a III.r. vádlottak védője perbeszédében kifejtette, nem lehet kétséget kizáróan igazolni, hogy a vádlottak ígértek vagy felajánlottak volna bármiféle ellenszolgáltatást. IV.r. vádlott védőjének írásban kifejtett indokolásához csatlakozott a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos jogszabályellenes tevékenységre vonatkozóan, mindezért mindkét vádlott felmentését kérte a törvénytelenül beszerzett bizonyítékok kirekesztését követően, másodlagosan a nem megfelelően értékelt enyhítő körülmények alapján lényegesen enyhébb büntetés meghatározását kérte.

A IV.r. vádlott védője perbeszédében az általa írásban kifejtetteket fenntartotta.

Az V.r. vádlott védője a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát illetően kiegészítéssel értett egyet védőtársaival. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Bíróság Elnöke a Be. 206/A.§ (7) bekezdése alapján azt igazolta, hogy az információgyűjtés célja a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette, és a Btk. 225.§-ba ütköző hivatali visszaélés büntette volt, mely nem azonos V.r. vádlott cselekménye minősítésével. Utalt rá, hogy az RSZVSZ 2009. december hó 1. napján nem tudhatta, hogy az V.r. vádlott által használt telefon azKft. tulajdonában áll, a feljelentést a telefont használó ismeretlen férfivel szemben tette, felvetődik, hogy V.r. vádlottra jogszerű volt-e az adatgyűjtés. Felhívta a figyelmet arra, hogy 2014. április 8.-án az Európai Bíróság a C293/2012. és C594/2012. számú egyesített ügyben döntést hozott, melyben a 2006/24. EK irányelv érvénytelenségéről foglalt állást, mely a hírközlési szolgáltatások nyújtásáról és a nyilvános hírközlő hálózatok útján kezelt adatok megőrzéséről szóló uniós jogszabály, mely alapján a tagállamok és az ott működő egyes telefontársaságok az adatokat tárolják és kezelik. Az Európai Bíróság azon véleményének adott hangot, hogy az uniós jogalkotó nem tartotta tiszteletben az arányosság elvéből adódó követelményeket, mely az Alapjogi Charta VII. és VIII. cikkébe ütközik. Figyelemmel arra, hogy a 2006/24. EK irányelv súlyos beavatkozást tett lehetővé az említett alapjogokba, a lehallgatással beszerzett információkat ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. Tekintettel arra, hogy más

bizonyíték, amely V.r. vádlott bűnösségét bizonyítaná, nem került feltárássra, felmentésére, másodlagosan a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságának adott hangot, kiemelte, hogy 15 éve szolgál rendőrként, soha nem folyt ellene fegyelmi eljárás, több alkalommal részesült dicséretben. A munka mellett szociális munkás szakon is végzett, 4 éve él élettársi kapcsolatban, jelenleg élettársával gyermeket várnak. Korábban hősi halált halt rendőr kollegája emlékét ápolja rendezvények szervezésével, mellyel anyagi támogatást nyújtanak az elhalt özvegyének és kislányának.

A II.r. vádlott ártatlannak vallotta magát, kérte, hogy börtönbüntetését az ítélőtábla függessze fel.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságának adott hangot.

A IV.r. vádlott kifejtette, hogy családi és munkahelyi körülményei az eljárás következményeképpen megromlottak. A cselekményt nem követte el, 20.000.-forintért nem tette volna kockára hivatását.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le.

Az elsőfokú eljárásban a tanács elnöke elfogultságával kapcsolatos, a bíró kizárására irányuló indítványt a Be.21.§ (1) bekezdés e./ pontja alapján a védők és vádlottak nem terjesztettek elő, holott a kifogásolt bírói kijelentések, kifejezések megtételekor erre lehetőségük lett volna. Az ítélőtábla ennek ellenére vizsgálta, hogy a IV.r. vádlott védője által hivatkozott jegyzőkönyvben is rögzített bírói megállapítások, kijelentések felvetik-e a tisztességes eljárás sérelmét, sérültek-e a vádlottak jogai, emberi méltóságuk.

A tárgyalásvezetés körében a bíró perrendszerű eljárását a Be. szabályai határozzák meg. A tanács elnöke a bizonyítási eljárás során az elhangzott védekezéseket nem értékelheti, véleményének nem adhat hangot, először az ítélet kihirdetésekor kerül abba a helyzetbe, hogy a bizonyítékokat értékelje, állást foglaljon a szavahihetőség kérdésében, kifejtse, hogy mely bizonyítékot mely más bizonyíték támaszt alá, illetve cáfol meg, mely szabályoknak a jegyzőkönyvben is rögzített, a védő által kifogásolt bírói kijelentések kétségtelenül nem felelnek meg.

Figyelemmel arra, hogy a IV.r. vádlott védője indítványozta ezen okból az ítélet hatályon kívül helyezését is, az ítélőtábla a Be. 375.§ (1) bekezdésében írtak vizsgálata alapján megállapította, hogy olyan eljárási szabálysértés, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a büntetés kiszabására, nem történt. A bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok nem kerültek megsértésre, nem merült fel, hogy az eljárás résztvevői jogait ne

gyakorolhatták volna, az sem, hogy ezen jogaikban korlátozva lettek volna. Hatályon kívül helyezést eredményező eljárási hiba, bírói elfogultság, preiudikáció nem érhető tetten. E körben hivatkozni szükséges arra is, hogy az elsőfokú bíróság a III.r. vádlott cselekményével kapcsolatos ügyészi álláspontot sem osztotta, a vád tárgyát képező cselekménynél enyhébben minősülő bűncselekményt állapított meg terhére, amely miatt az ügyész fellebbezést jelentett be.

A III.r. vádlott által hivatkozott bíró által használt meg nem engedhető szavak a jegyzőkönyvekből nem igazolhatók, ezért ezzel a másodfokú bíróság érdemben foglalkozni nem tudott.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges lehetséges bizonyítékokat feltárta és azokat okszerűen mérlegelte. Megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be.351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól mentes, ezért az a másodfokú felülbírálat alapját képezte ugyanezen törvényhely (1) bekezdése szerint.

Az ítélet személyi része ugyanakkor a beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai és a másodfokú nyilvános ülésen becsatolt okirati bizonyítékok, a vádlottak személyi körülményekre tett előadásai alapján kiegészítésre szorul az alábbiakkal:

Az I.r. vádlott ellen a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségen Nyom.146/2013. szám alatt a 2011-ben elkövetett vesztegetés büntette és közokirat hamisítás büntette valamint a 2013-ban elkövetett vesztegetés büntette és befolyással üzérkedés büntette miatt eljárás indult 2013. április hó 22. napján.

A II.r. vádlottal szemben 2011. január hó 25. napján indult a Budapesti I. Kerületi Rendőrkapitányságon újabb eljárás 992/2009.bü. számon 28 rb. szerzői jogok üzletszerűen elkövetett megsértésének büntette miatt, mely ügyben a Budapest I-XII. Kerületi Ügyészség B.I.5470/2009. szám alatt emelt vádat.

A III.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. november hó 17. napján kelt 31.Fk.29370/2008/72. számú határozatával, mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Fkf.10864/2012/10. számú határozata folytán 2013. április hó 11. napján emelkedett jogerőre, a 2006. november hó 19. napján elkövetett 23 rb. szerzői jogok üzletszerűen elkövetett megsértésének büntette miatt 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A Budapesti XIV. és XVI. Kerületi Ügyészség jelentős kárt okozó csalás büntette miatt (vádirat kelte: 2012. április 23.) emelt vádat vele szemben a 2011. január hó 11. napján elkövetett cselekmény miatt.

A IV. r. vádlott 1999. július hó 1. napjától került a BRFK XIV. Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományába mozgóőri beosztásba. Munkája elismeréseként 2002-től járőrvezetői beosztásba helyezték, megfelelő helyismeretet sajátított el, a lakossággal kiváló kapcsolatot épített ki, a rábízott

feladatokat legjobb tudása szerint látta el. 2011. júliustól eseti jelleggel, majd 2012. júniusától folyamatosan szolgálatirányító parancsnoki feladatokat látott el, a foganatosított rendőri intézkedések során törvényes, szakmailag megalapozott, határozott döntéseket hozott. Fizikai és pszichikai állapota kiváló, rendszeresen többlet feladatokat lát el. Követelménytámasztó, kellő felelősségérzettel rendelkező parancsnok, rendezvénybiztosításokat önállóan képes végrehajtani. Beosztottai körében szakmailag elismert vezető, kollegáival, parancsnokaival konfliktusoktól mentes kapcsolatot ápol. Feladatát magas színvonalon, precízen, pontosan látja el, írásbeli és dokumentációs tevékenysége példaértékű, parancsnokaival szemben tisztelettudó, a kapott parancsokat, utasításokat legjobb tudása szerint hajtja végre. Az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás miatt az utóbbi időben jutalmat nem kapott, az azt megelőző időszakban rendszeres jelleggel részesült jutalomban, vele szemben újabb büntető eljárás nem indult.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat irathűen sorolta fel, azokat egyenként és összességében is értékelte, azokból a logika szabályainak megfelelő következtetéseket vont le, indokolási kötelezettségét is teljesítette a szükséges mértékben. Bizonyítékmérlegelő tevékenységével a másodfokú bíróság minden tekintetben egyet értett.

A IV.r. vádlott védőjének beadványában foglaltakkal kapcsolatban az ítéletábra észrevételezi, hogy jelen ügyben nem titkos adatszerzés, hanem titkos információgyűjtés zajlott. A Be.206/A.§-a szerint a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha

a.) a titkos adatszerzés engedélyezésének törvényben meghatározott feltételei (201.§) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak,

b.) a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információk megszerzését követően a nyomozást nyomban elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett.

E törvényhely (2) bekezdése szerint a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a nyomozás elrendelésével vagy a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményezi az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását, ha a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre illetőleg nem megjelölt bűncselekményre vonatkozik.

A (3) bekezdés visszautal a (2) bekezdésre, eszerint a titkos információgyűjtés eredménye akkor alkalmas a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállnak és megalapozottan feltehető, hogy más módon a bizonyíték beszerzése kilátástalan vagy aránytalanul nagy nehézséggel járna.

A (4) bekezdés szerint a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozza, mely indítványról a nyomozási bíró határoz.

Az (5) bekezdés szerint a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényét a törvényszék elnöke igazolja.

Az engedély kiadásakor hatályos Be. 201.§ szerint a titkos adatszerzésnek a.) 5 évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény, ... c.) ...hivatalis visszaélés...esetében volt helye.

A Btk.202.§-a szerint a titkos adatszerzést elsősorban a gyanúsítottal, illetve azzal a személlyel szemben lehet alkalmazni, aki a bűncselekmény elkövetésével a nyomozás eddigi adatai alapján gyanúsítható. A (2) bekezdés alapján titkos adatszerzés mással szemben akkor alkalmazható, ha az (1) bekezdésben megjelölt személlyel való bűnös kapcsolattartásra adat merült fel vagy ilyen kapcsolat megalapozottan feltehető. A titkos adatszerzésnek nem akadály, ha az kívülálló személyt elkerülhetetlenül érint.

Figyelemmel arra, hogy jelen ügyben titkos információgyűjtés, és nem titkos adatszerzés zajlott, a feltételek vizsgálatánál a titkos adatszerzésre vonatkozó szabályok csupán annyiban irányadók, amennyiben azokra a Be.206/A.§ a./ pontja visszautal, mint a titkos információgyűjtés esetében is szükséges feltételre. Mindezt az a védői hivatkozás, hogy titkos adatszerzést a gyanúsítottal illetve azzal a személlyel szemben lehet alkalmazni, aki a bűncselekmény elkövetésével a nyomozás addigi adatai alapján gyanúsítható, nyilvánvalóan nem fog helyt.

A Fővárosi Ítéltábla a védői aggályokkal ellentétben megállapította, hogy a titkos információgyűjtés eredménye maradéktalanul felhasználható. A titkos adatszerzés engedélyezésének a Be.201.§-ban írt feltételei a bizonyítani kívánt bűncselekmény vonatkozásában a titkos információgyűjtés kapcsán is fennállnak.

A haladéktalanság fogalmának értelmezésével kapcsolatosan az ítéltábla az elsőfokú bíróság érvelését osztotta. Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat 2009. december hó 1. napján tett feljelentést 2 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntett megalapozott gyanúja miatt a r. zászlóssal IV.r. vádlottal szemben, továbbá 1 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette megalapozott gyanúja miatt a r. főtörzsőrmesterrel I.r. vádlottal szemben, valamint 1 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt a III.r. vádlott és a II.r. vádlott civil személyekkel szemben és 1 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen személyazonosságú férfival szemben, aki a Kft. tulajdonában lévő telefonszámot használta. (nyomozati iratok 18-19. oldal)

A Fővárosi Bíróság Elnöke T.El.00107/2/2009. 2010. január hó 13. napján kelt Tük. számú határozatával igazolta, hogy a IV.r. vádlott által használt mobiltelefonon továbbított közlés tartalmának megismerése és technikai eszközzel történő rögzítése a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. szeptember hó 16. napján kelt 8.B.00375/2/2009.tük. számú végzés alapján került engedélyezésre 2009. szeptember 16. napján 16:00 percétől 2009. december 14. napjának 16:00 percéig.

Az információgyűjtés célja a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette, a Btk.225.§-ba ütköző hivatali visszaélés büntette volt. (nyomozati iratok 27. oldal)

A Budapesti Nyomozó Ügyészség a 2010. április hó 9. napján kelt Tük.00205/2010. szám alatt indítványozta a Be.206/A.§ (6) bekezdése alapján, hogy jelen ügyben a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményeképpen a 2009. november hó 11. és november hó 14. napján keletkezett kivonatban szereplő hangfelvételek írott anyaga illetve az azokat tartalmazó CD lemezek büntető eljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználása engedélyezésre kerüljön a Pesti Központi Kerületi Bíróság Bny. Csoportja által. (nyomozati irat 29. oldal)

Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. április hó 21. napján kelt 5.TBny.0036/2/2010.Tük. számú határozatával megállapította, hogy a 2009. november 11. és november 14. napján keletkezett kivonatokban szereplő hangfelvételek írott anyaga és az azokat tartalmazó CD lemezek eredménye a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként felhasználható. (nyomozati iratok 35. oldal)

Az eljáró bíróságok ezen megállapítás ellenére a folyamatban lévő ügyben ismét megvizsgálják a felhasználhatóságot, melyet mind az első-, mind a másodfokú bíróság a nyomozási bíró álláspontjával egyezően döntött el.

A Legfelsőbb Bíróság Bkv.74. számú kollégiumi véleményében rögzítettekre is figyelemmel mindig egyedileg kell elbírálni, hogy a feljelentés megtétele adott ügyben adott körülmények között mennyiben tekinthető haladéktalannak. A jogalkotó nem számszerűsítette a tartamot, mégpedig azért nem, mert az egyes ügyek eltérő volta miatt általános érvennyel nem határozható meg az időtartam, a haladéktalanság fogalmára vonatkozóan általános egységes értelmezés nem adható. Az engedély 2009. december hó 14. napjáig került kiadásra, a feljelentés december hó 1. napján kelt. Az engedély befejező időpontja előtt két héttel megtett feljelentés esetében fel sem vetődik, hogy az ne felelne meg a haladéktalanság követelményének. A háromhetes időtartam szükséges a fel nem használható adatok kiszűréséhez, jelen esetben a készletre gyűjtés fel sem vetődhet.

Nem osztotta az ítélőtábla azon védői érvelést sem, hogy jelen ügyben a bizonyítékok beszerzése más módon is megtörténhetett volna. A korrupciós bűncselekmények esetében a telefonok lehallgatása - ahogy ez jelen ügyben is látszik - szinte kizárólagos bizonyítékforrás. Jól példázzák ezt a védői perbeszédék, amelyek arra hivatkoznak, hogy amennyiben ezen bizonyíték tiltott módon került beszerzésre, és a bizonyítékok köréből kirekesztendő, más bizonyíték híján a vádlottak felmentésére kell, hogy sor kerüljön.

Az ítélőtábla az V.r. vádlott védőjének érvelésével sem értett egyet. Az RSZVSZ valóban nem bírt tudomással arról, hogy a Kft. tulajdonában álló telefont ki használja, ezért ismeretlen személyazonosságú, e készüléket használó férfivel

szemben tett feljelentést, személyének kiderítése a nyomozás feladata volt. Mindez nem teszi jogszerűtlenné a vonatkozásában folytatott információgyűjtést. A titkos adatszerzés engedélyezésének a törvényben írt feltételei (201.§) a bizonyítani kívánt cselekmény vonatkozásában a titkos információgyűjtés vonatkozásában is fennállottak.

Az Európai Unió Bíróság 2014. április hó 8. napi ítéletével kapcsolatban - melyben semmissé nyilvánította a sok vitát kiváltó adatmegőrzési vagy adatvisszatartási irányelvet - az alábbiakat szükséges rögzíteni:

Ezen irányelv azt tette a tagállamok kötelezettségévé, hogy távközlési szolgáltatóik kötelesek tárolni a vonalas és mobiltelefonon, sms-ben és e-mailben kommunikáló összes partner kilétét, tartózkodási helyét és a kommunikáció egyéb adatait 6 hónaptól 2 évig terjedő időtartamra. Az adatokhoz a nyomozó szervek férhettek hozzá bűnüldözési és megelőzési célból, az adatmegőrzés költségei általában a szolgáltatót terheltek. Magyarországon ezeket a rendelkezéseket az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 159/A.§-a tartalmazta. Az irányelv a bűncselekmények megelőzése, kivizsgálása, felderítése és üldözése érdekében a szolgáltatást nyújtók számára írta elő bizonyos adatok megőrzését, melyet a forgalmi és helymeghatározó adatok, valamint az előfizető vagy felhasználó azonosításához szükséges kapcsolódó adatok tartalmaztak.

Figyelemmel arra, hogy jelen ügyben nem vonalas és mobiltelefonon, sms-ben és e-mailben kommunikáló partnerek kiléte, tartózkodási helye és a kommunikáció egyéb adatai kerültek felhasználásra, hanem a vádlottak telefonbeszélgetéseinek lehallgatása történt meg titkos információgyűjtés keretében, az adatmegőrzési irányelv semmisségének megállapítása a bizonyítékok felhasználhatóságát nem érinti.

A vádlottak érintőlegesen nyilatkoztak az eljárás során, a nyomozati szakban kizárólag a IV.r. vádlott tett vallomást, ezért érzékelhető, hogy a lehallgatási anyagok felhasználhatóságának kérdése a bizonyítási eljárás sarkalatos pontja, ahogyan azt már az ítéletábra fentebb is kifejtette. Nem hagyható figyelem kívül a bizonyítékok értékelésénél az sem, hogy egy beszélgetés sorozatról van szó, ebben a tárgyban különböző személyek között rögzített több beszélgetést kell megítélni. A „deák a jó barátom” ismert fordulat a konspiráló vádlottak között, nyilvánvaló, hogy beszélgetésük tárgyát igyekeztek leplezni, amelyet az is mutat, hogy IV.r. vádlott is megfeddte I.r. vádlottat a kijelentéséért. Az elsőfokú bíróság a beszélgetések tartalmából helyesen vont következtetést arra, hogy a vád tárgyát képező bűncselekmények megvalósultak, azok szövegét helyesen értelmezte.

A megállapított tényekből a törvényszék okszerűen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére valamennyi cselekmény vonatkozásában. Nem vette figyelembe ugyanakkor a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontjában írtakat, mely szerint az ítélet rendelkező részében a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését kell megjeleníteni az alkalmazott törvényhelyen kívül. Figyelemmel kell lenni a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága 61. számú Büntető Kollégiumi véleményére is, eszerint a bűncselekmények megnevezése a Btk. különös részében írtaknak megfelelően történik.

Osztotta az elsőfokú bíróság indokolását a Fővárosi Ítéltábla a IV.r. vádlott magatartásának értékelésével kapcsolatosan az 1. tényállási pont vonatkozásában is, az ügyészség ugyanis e körben a r. zászlós IV.r. vádlottat a Btk.253.§-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés bűntettével vádolta. Helyes az a megállapítás, hogy a IV.r. vádlott segítséget nyújtott a II.r. vádlottnak a bűncselekmény elkövetéséhez, így megvalósította ezt a bűncselekményt, ugyanakkor I.r. vádlottnak is segítséget nyújtott a bűncselekmény elkövetéséhez, ekként pedig a Btk.250.§-a szerinti hivatalos személy által elkövetett vesztegetésben is közreműködött. Helyes az az érvelés, hogy a IV.r. vádlott szándékos segítségnyújtása elsősorban nem a II.r., hanem az I.r. vádlott cselekményét segítette, ezért cselekményét is az I.r. vádlott által megvalósított bűncselekmény minősítéséhez kell igazítani. (ítélet 20. oldal 8-11. bekezdés)

A törvényszék helyes jogi álláspontot foglalt el a III.r. vádlott cselekményének minősítése körében is.

Tekintettel arra, hogy a 2012. évi C. törvény - továbbiakban Btk. - 2013. július hó 1. napján hatályba lépett, a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a vádlottakra az új büntetőtörvény kedvezőbb-e.

Az új büntetőtörvény a cselekményeket azonos büntetési tétellel fenyegeti. Az elkövetés idején, 2009. november hó 10. és 14. napjain még nem volt hatályos a középértékes büntetés kiszabásra vonatkozó elv, mely szigorúbb büntetékiszabást eredményezhet.

Kedvezőbb az új törvény szabályozása viszont a tekintetben, hogy a nem visszaeső vádlottak legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. (Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontja)

Az új törvény lehetőséget teremt arra (Btk. 85.§ (2) bekezdés), hogy a bíróság a bűntett miatt kiszabott szabadságvesztést 1 évig terjedő időre függessze fel, szemben az elkövetéskor hatályos törvény 2 éves minimum próbaidejével.

Tekintettel arra, hogy a középértékes büntetés kiszabás csupán irányadónak tekintendő (Btk. 80.§ (2) bekezdés), az attól való eltérés indokolás mellett lehetséges, a Fővárosi Ítéltábla úgy foglalt állást, hogy a Btk.2.§ (2) bekezdése alapján a II.r. visszaeső vádlott kivételével az új törvényt alkalmazza, mely esetükben értelemszerűen a cselekmények minősítésének megváltozását is eredményezte.

Figyelemmel arra, hogy a Btk.38.§ (2) bekezdés b./ pontja szerint visszaeső vádlott legkorábban a büntetés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, az új törvény a II.r. vádlott vonatkozásában nem minősül kedvezőbbnek, esetében a Btk.2.§ (1) bekezdése szerint az elkövetéskori törvény, az 1978. évi IV. tv. az irányadó.

A 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) alapján az ítélőtábla az I.r, a III.r, a IV., és az V.r. vádlott cselekményét az alábbiak szerint minősítette:

A r. főtörzsőrmester I.r. vádlott cselekményét hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.294.§ (1) és (3) bekezdés aa./ pontja),

A III.r. vádlott cselekményét 2 rb. a Btk.14.§ (1) bekezdése szerint felbujtóként elkövetett a Btk.305.§ a./ pont szerint minősülő hivatali visszaélés büntettének,

A IV.r. vádlott cselekményeit 2 rb. hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.294.§ (1) és (3) bekezdés aa./ pontja és Btk.294.§ (1) bekezdése és (3) bekezdés ac./ pontja),

Az V.r. vádlott cselekményét hivatali vesztegetés büntettének (Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés 3. fordulata).

A II.r. terhére rótt cselekményt a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontja és a Legfelsőbb Bíróság 61. számú Bkv-ben foglaltakra figyelemmel vesztegetés büntettének nevezte meg, mely az 1978. évi IV. törvény 253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés 1. tétel szerinti cselekmény.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomó részt helyesen sorolta fel. Az ítélőtábla megítélése szerint valamennyi vádlott vonatkozásában nagy nyomatékú enyhítő körülmény a közel 5 éves időmúlás, míg a közélet tisztasága elleni cselekmények elszaporodottsága erre vonatkozó statisztikai adat, illetőleg köztudomás nélkül súlyosító körülményként nem vehető figyelembe. A IV.r. vádlottnak kezdeményező szerepe nem volt az ügyben, így az erre történő utalás is mellőzendő.

Az I.r. vádlott esetében a büntetés 2-8 éves, a II.r. vádlott esetében 1-5 éves, a III.r. vádlott esetében a halmazati szabályokra is figyelemmel 3 hónap - 4 és fél éves, a IV.r. vádlott esetében ugyancsak a halmazati szabályokra figyelemmel 2-12 éves, míg az V.r. vádlott esetében 1-5 éves keretek között volt kiszabható.

A büntetés kiszabás körében a Fővárosi Ítélőtábla nem osztotta az ügyészi álláspontot, mely szerint a III.r. vádlott esetében a kellő visszatartó hatás elérése érdekében pénzmellékbüntetés kiszabása is indokolt lett volna.

Az elsőfokú bíróság - III.r. vádlott kivételével - eltúlzottan szigorú büntetéseket alkalmazott, az ítélet a belső arányosság követelményeinek sem felel meg. A büntetés mértéke kizárólag a III.r. vádlott vonatkozásában megfelelő, nem hagyható figyelmen kívül, hogy az eseményeket ő indította el, ő kezdeményezte a rendőr vádlottak bevonását, természetes megoldásnak tartva testvére ügyének ilyen módon történő intézését. Ugyanakkor esetében pénzbüntetés kiszabására nincs indok, az 1 év 6 hónap tartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés a cselekmények súlyával arányos, kellő visszatartó erőt biztosít. Esetében a halmazati büntetés kiszabás a Btk. 81.§ (1)-(3) bekezdése alapján történt.

Ugyanakkor az ítélet belső arányosságát is szem előtt tartva a Fővárosi Ítéltábla jelentősen enyhítette a r. főörzsőrmester I.r. vádlott büntetését, aki hosszú szolgálati idővel, és kifogástalan rendőri múlttal rendelkezik, nem hagyható figyelmen kívül, hogy kisebb súlyú vesztegetési cselekmény elkövetője, 5 évvel a cselekmény után kerül sor vele szemben büntetéskiszabásra. A Btk. 83.§ (1) és (2) bekezdés c.) pontja szerint az enyhítő szakasz alkalmazásával 2 év helyett 1 év 6 hónap börtönbüntetést szabott ki, melynek végrehajtását esetében a Btk. 85.§ (2) bekezdése szerint 3 évi próbaidőre felfüggesztette, értelemszerűen a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzte.

A II.r. visszaeső vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés mértékét a törvényi minimumra enyhítette, melynek végrehajtását ugyancsak felfüggeszthetőnek látta 3 éves próbaidőre az 1978. évi IV.tv. 89.§ (1) és (3) bekezdése szerint. Megállapította, hogy a törvény kötelező rendelkezése folytán (1978. évi IV. tv. 91.§ (6) bekezdés) a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. A közügyektől eltiltás mellékbüntetését az ítéltábla mellőzte.

Eltúlzottan súlyosnak találta az ítéltábla a r. zászlós IV.r. vádlott vonatkozásában kiszabott 4 éves tartamú halmazati börtönbüntetést. A cselekmények tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményeket igazítva a másodfokú bíróság a törvényi minimumban állapította meg a tartamot az 5 éves időmúlásra, a hosszú, kifogástalan rendőri múltjára is figyelemmel, melynek leghosszabb időre történő felfüggesztésére is lehetőséget látott a Btk. 85.§ (2) bekezdése szerint. Értelemszerűen a közügyektől eltiltás mellékbüntetését az ítéltábla mellőzte. Esetében a halmazati büntetés kiszabás a Btk. 81.§ (1)-(3) bekezdése alapján történt.

Az V.r. vádlott büntetése eltúlzott, nem felel meg a belső arányosság követelményének sem. Esetében a másodfokú bíróság ugyancsak enyhítő szakasz alkalmazásával (Btk. 83.(1) (2) bekezdés d.) pontja) 8 hónapra szállította le a börtönbüntetés tartamát, a szükségtelenül alkalmazott pénzmellékbüntetését mellőzte, a szabadságvesztés büntetés próbaidejét a törvényi minimumban határozta meg.(Btk. 85.§ (2) bekezdés) Esetében a pénzmellékbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezést is értelemszerűen mellőzendő volt.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata valamennyi vádlott esetében a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján börtön, a II.r. vádlott esetében az 1978. évi IV.tv.43.§ a.) pontja szerint.

A vádlottak - a II.r. vádlott kivételével - a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésből - annak esetleges végrehajtásának elrendelése esetén - a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A II.r. vádlott az 1978. évi IV. tv. 47.§ (2) bekezdése szerint a büntetés $\frac{3}{4}$ része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra az esetleges végrehajtás esetén.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a törvény kötelező rendelkezése folytán a vagyonelkobzást az I. és a IV.r. vádlott tekintetében, ugyanakkor a megfizetésére vonatkozó tájékoztatás nem tartozik az ítélet rendelkező részéhez, ezért az arra történő utalást a másodfokú bíróság a rendelkező részből mellőzte.

Az elkobzás alapja a Btk.72.§ (1) bekezdés f./ pontja.

Az ítélet tábla az ítélet 24. oldal 3. bekezdéséből a a II.r. vádlott vonatkozásában szövegrészt mellőzte, ehelyütt a törvényhelyek felsorolása az V.r. vádlott vonatkozásában történt. A mellékbüntetés kiszabása az elsőfokú bíróság által az V.r. vádlott tekintetében helyesen a Btk. 64.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján történt, ehelyütt az ítélet elírási hibát tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be.361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva valamennyi vádlott tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése szerint annak helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A vádlottak személyi adataiban bekövetkezett változásokat a Be.258.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján rögzítette.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a III.r. vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte, a további bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, azt a Be. 381.§ (2) és Be. 339.§ (1) bekezdésére tekintettel az államra terhelte.

Budapest, 2014. év május hó 22. napján

. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

**Dr. Fatalin Judit s.k. .
Révész Tamásné s.k.**

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. év május hó 28. napján kihirdetett 42.II.B.1033/2011/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.314/2013/22. számú ítéletével eszközölt változtatással a főtörzsőrmester I.r., a II.r., a III., a r. zászlós IV.r. és az V.r. vádlott tekintetében 2014. május hó 22. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2014. május hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: Kállai Zoltán,írnok